

Drahi spolubratia, drahi priatelia, prichádzame k ôsmemu a poslednému Blahoslavenstvu na tejto našej misijnej ceste v roku 2019 s *Gaudete et Exsultate* Pápeža Františka: „Blahoslavení prenasledovaní pre spravodlivosť, lebo ich je nebeské kráľovstvo”

„Prijat' každý deň cestu evanjelia, aj keď nám spôsobuje problémy, to je svätosť.” [GE 94]

Takto to často hrdinsky robia saleziánski misionári. Saleziáni „tvrdej tváre”, ktorí si ako prorok Izaiáš a ako Ježiš, zatvrdili “zatvrdili tvár” (Iz 50, 7) v časoch prenasledovania, ale v tom istom čase, misionári „nežného srdca”, pokojní a radostní ako deti. Toto je žiarivé svedectvo, ktoré nám prichádza napríklad, z drsnej skúsenosti dona Toma Uzhunnalila SDB, indického misionára uneseného v Jemene. On jasne zakúšal útechu a posilu od Pána uprostred skúšok únosu. Ale tento mimoriadny fakt má svoje ordinárne saleziánske a misijné vyjadrenie: vedieť čeliť nevyhnutným každodenným ťažkostiam naplnení radosťou z tohto posledného a brilantného blahoslavenstva.

Prijímať každodenne cestu Evanjelia napriek tomu, že nám prináša problémy, najmä pri výchove mladých, to je typické pre saleziánskeho misionára.

Don Guillermo Basañes SDB
Radca pre misie

G. Basañes

Projekt ponúknutý pre tohtoročný Saleziánsky Misijný Deň je vybudovanie jednoduchých modlitebných miest v utečeneckom tábore Palabek a podobných táboroch. Tieto baraky poslúžia ako „miesta modlitby”, ale aj pre komunitné stretnutia, stretnutia skupín a organizácii, ktoré pracujú spoločne pre všeobecné dobro a tiež ako miesta, kde sa zhromaždia deti na hru a štúdium. Odhaduje sa, že jedna jednoduchá štruktúra tohto typu stojí od 5 000 do 10 000 dolárov.

Saleziáni dona Bosca vo Vietname sa rozhodli využiť tento projekt na animáciu všetkých komunit a farností s misijným zápalom. Povzbudili všetkých poďakovať Bohu za všetko to, čo im v živote dal a darovať malý príspevok utečencom, ktorí majú ešte menej ako oni. Vyzvali ľudí a rodiny k malým obeťam a symbolickému finančnému príspevku, na kúpu jednej alebo viacerých tehál, kus plechu na strechu, atď. Každá saleziánska komunita vo vietnamskej provincii a každá saleziánska farnosť bola zapojená. Dokopy sa vyzbieralo 6 000 dolárov. Táto suma bola odovzdaná Provinciáloví 12. Septembra 2019. Vietnam si už veľmi vážia pre veľký počet saleziánov, ktorí sú ako misionári v rôznych častiach sveta (viac ako 120). Teraz predbehli aj spoluhratov z iných krajín s týmto významným darom “modlitebného miesta” v utečeneckom tábore Palabek v Ugande.

Je veľmi povzbudivé, že mnohé ďalšie provincie sa inšpirovali Vietnamom a plánujú „predávať tehly” pre kaplnky v utečeneckých táboroch!

RADOŠŤ ŽIŤ A PRACOVAŤ SPOLOČNE

Narodil som sa v Barakaldo, v Španielsku, v priemyselnom meste. Keď som mal 13 rokov, jeden saleziánsky misionár v Kórey, don Jesús Molero, nielen hovoril o svojich aktivitách, ale aj urobil veľkú kampaň na nájdenie fondov pre saleziánske diela v Kórey. Sprevdzmal som ho skoro počas všetkých príhovorov. Bola to skúsenosť a misijné prebudenie. Po skončení lýcea v Barakaldo som išiel do noviciátu, kde som napísal prvú žiadosť pre odchod do misií. Bol som vysvätený v roku 1978 a prišiel Projekt Afrika. Na moje veľké prekvapenie prišiel môj vtedajší provinciál, don Salvador Bastarrica, ktorý mi povedal: „pretože si žiadal o odchod do misií v noviciáte, predpokladám, že môžem počítať s tým, že ťa pošlem do Beninu“. A takto pokračoval môj misionársky život.

Odišiel som do Beninu s donom Jesúsom Ferrerom a začali sme saleziánsku prítomnosť v tejto krajine 8. augusta 1980, v deň nášho príchodu. 20. augusta 2016 som odletel do Európy, pretože som potreboval oddych. Tridsaťšesť rokov misionárskeho života, za ktoré ďakujem Bohu a spolubratom saleziánom. A teraz som napísal svoju druhú žiadosť do misií ... Na moje veľké prekvapenie Hlavný Predstavený ju prijal a som na ceste do Brazílie, Mato Grosso. Prvé výzvy v Benine boli jasné ... museli sme sa učiť jazyk, ktorým hovorilo obyvateľstvo - oficiálna francúzština nebola jazykom ulice alebo liturgie - pre pochopenie kultúry a tradícií, ako spôsobov sociálneho a rodinného správania, adaptovať sa klíme a novým chorobám. Museli sme odpovedať na to, o čo nás prosili: byť saleziánmi v Benine, predstaviť možné odpovede na situácie materiálne, kultúrnej a náboženskej biedy ... v ktorej sa nachádzali mladá.

Dali sme sa do práce, s rôznym stálym sprevádzaním. Počúvali sme, a tak sme mohli prijať smerovanie a názory všetkých, náboženských a svetských autorít, osôb z vidieka, katechetov, samotných mladých, najmä animátorov. Nikdy sa nejednalo o osobný projekt žiadneho z nás, všetko bolo vypracované komunitne a to bola jedna z konštánt na začiatku všetkej našej práce v Benine.

Snažili sme sa udržať klímu blízkosti a priateľstva s misionármi, ktorí pracovali v regióne a s diecéznym klérom. Toto všetko bolo veľmi dôležité pre poznanie tejto reality tak vzdalenej od toho, čo sme prežívali až dovtedy. Blízkosť ľudí, najmä detí a mládeže, nám pomáhala každodenne napredovať.

Ťažkosti? Všetky spôsobené politickým vývojom v Benine a okolitých krajinách. Boli momenty, počas ktorých bola chudoba taká, že to bolo ťažké vydržať. Zdravie? Bezpochyby Boh bol s nami v jeho dielach. Začali sme od nuly a teraz vidíme, že saleziánske dielo v tejto krajine sa stabilizovalo. Zostareli sme, ale vidíme desiatky mladým saleziánom, už vyformovaných, ktorý vynikajúco pôsobia medzi mládežou, verní charizme Dona Bosca, vidiac každé dielo ako projekt každého z nich.

Moje najlepšie momenty v Benine, v Afrike, sú tie prežité rodinne s mojimi spolubratmi saleziánmi. Prvé roky bez elektriky, telefónu a tečúcej vody... Bol som veľmi naklonený tomu čo je v Afrike tradičné ... stretnúť sa okolo lampy a hovoriť, počúvať a smiať sa spoločne ... a potom tie nezabudnuteľné momenty s mladými spolubratmi, radosť, zdieľanie, projektovanie, života pre a s mladými v každom diele. Je dôležité mať čas pre spolubratov v komunite, prijať ich, prijať ich, prijať ich, milovať ich ... každý z nás má vlastné bohatstvá a vlastné limity, ktoré musíme vedieť zdieľať. Plánovať a konať so zmyslom pre komunitu. To, čo robím je preto, lebo mi to zverila komunita. A najmä, vedieť prednášať spoločne Bohu a našej Matke Márii, to čo sme, čo žijeme a čo chceme byť.

Svedectvo saleziánskej misionárskej svätosti

Don Pierluigi Cameroni SDB, Postulatore Generale per le Cause dei Santi

Blahoslavená Maddalena Moranó (1847-1908) Dcéra Panny Márie Pomocnice, ktorej 25. výročie blahorečenia pripadá na 5. novembra. Určená v roku 1881 na Sicíliu, začína tam plodné výchovné dielo medzi dievčatami z ľudových vrstiev. Obracajúc svoj zrak „raz na zem a desať krát do Neba“, otvára školy, oratória, konvikty, dielne vo všetkých častiach ostrova. Zvolená za provinciálku, prijme aj formačnú úlohu pre početné nové povolania. Medzi jej myšlienky patria: „Svätosť sa nezíska za pár dní; stačí ju chcieť, stačí o ňu neustále prosiť Boha, stačí hneď začať... Vo svete sa ženy snažia, aby sa zapáčili pozemskému ženíchovi; my rehoľníčky, Pánove nevesty, musíme sa pretekať, veľmi ho milovať, nie slovami, ale skutkami ... Ježiš nech zomriem, keď budem svätá“.

SALEZIÁNSKY MISIJNÝ ÚMYSEL

Za saleziánsku prítomnosť na Blízkom Východe

Aby Pán požehnal nové misijné hranice na Blízkom Východe.

Saleziánska prítomnosť na Blízkom Východe je veľmi rozmanitá a bohatá. Provincia žije uprostred rôznych kultúrnych, náboženských, sociálnych a politických výziev, ako v žiadnej inej časti saleziánskeho sveta. Dnes hľadá nové misijné hranice. Modlíme sa, aby jej Pán osvietil kroky a doprial jej personál, prostriedky a entuziazmus pre poslanie.

